

CESTOPIIS

Festivalový bulletin č.1, čtvrtek-12.11.2009

Na cestě...k ženám i mužům,
festival nejen studentského divadla, 11.-14.11. 2009

Vzducholod':

Je letadlo lehčí než vzduch, nebo také říditelný balón. Obvykle mívá doutníkový tvar a zpravidla bývá vybavena jedním či více motory.

První skutečně fungující vzducholod' sestrojil v roce 1852 Henri Giffard. Tato vzducholod' byla poháněna parním strojem. Výrazným zlomem v historii vzducholodí byl rok 1900, kdy hrabě Ferdinand von Zeppelin sestrojil vzducholod' LZ 1 a 17.října provedl první úspěšný let – 172 metrů nad Bodamským jezerem.

Za 1. světové války vzducholodě široce používaly Francie, Itálie, Německo, Rusko, USA a Velká Británie. Využívaly se hojně pro dálkový průzkum i jako bombardéry. V průběhu války však docházelo ke zdokonalování letadel, která vytlačovala vzducholodě do pozadí.

Po válce vývoj vzducholodí dále pokračoval. 2. července 1919 odstartovala britská vzducholod' R 34 k prvnímu úspěšnému přeletu Atlantiku ve směru Evropa-Amerika. To podnítilo nadšení pro stavbu dalších vzducholodí, které ale poněkud ochablo po sérii katastrof v Británii a USA.

Během 2. světové války byly ještě vzducholodi používány k protiponorkovému hlídkování, ale jejich význam postupně upadal.

Na přelomu tisíciletí byla doprava vzducholoděmi zanedbatelná. Byly využívány především jako reklama. V současnosti je některé společnosti plánují využít k turistickým účelům, přepravě surovin či zemního plynu nebo pro pozorovací účely.

Tereza Vágnerová

Drazí návštěvníci,
vítejte na festivalu nejen studentského divadla.
Vítejte na festivalu Na cestě...k ženám i mužům.
Vítejte u čtení Cestopisu, který nás s sebou vezme Na cestu kolem festivalové Opavy za 4 dny.

Středa 11.11.2009,

*Orientační smysl pana Fesťáka se stal první překážkou našeho putování. S cílem dostat se na festival Na cestě...k ženám i mužům jsme zvolili takový dopravní prostředek, který se zdál být nejrychlejší pro naše účely. Postavili jsme se s panem Fesťákem Na cestu a se zvednutými palci jsme prosebně hleděli na projíždějící auta. Zastavilo nám hned páté auto. Ukonejšeni úspěchem jsme Na cestě...stopem usnuli. Probudili jsme se za 4 hodiny v Karlových Varech...Údajně přesně zorientovaný pan Fesťák nás nechal stopovat ve druhém směru – pryč od Opavy. Co teď? Jak se co nejrychleji dostaneme do Opavy? Naštěstí jsem zachoval chladnou hlavu a hned v prvním krámku se suvenýry jsem zakoupil fungl novou vzducholod'.
Snad nás do Opavy dostane včas.*

„Pane Cestáku, podívejte, pod námi je Loutkové divadlo Střediska volného času Opava, přece jsme trefili.“

Těmito slovy mě pan Fesťák probudil z lehkého spánku. Nemusíme si nic nalhávat – spadl mi kámen ze srdce – dorazili jsme včas! V čase našeho přiletu – ve 14:00 bylo v Loutkovém divadle opravdu rušno. Okamžitě jsme zprovoznili daleko-i-skrz-zed'-hled a s potěšením jsme pozorovali první (středeční) festivalový den. Oficiální zahájení Na cestě...k ženám i mužům je sice až zítra (12.11.), ale dnešním dnem už začaly probíhat 2 workshopy: Jevištně-pohybový pod bystrým okem paní Polzerové a Dramaturgický pod vedením Mga Lud'ka Richtera.

Cest'ák

OHLÉDNUTÍ SE ZA STŘEDOU – SEZNÁMENÍ S WORKSHOPY A JEJICH LEKTORY: Hýbeme se, hýbeme...

Takto by se dal popsat náš aktivní stav na středečním jevištně- pohybovém workshopu. Kdo by si však představil spartakiádní cviky a pět koleček kolem Loutkového divadla, by se mýlil na celé čáře. V tomto případě se kýženým pohybem staly i nepatrné záchvěvy zapomenutých koutů těla.

A právě toto přišlo na řadu jako první. Snažili jsme si uvědomit, co to naše tělo je a jak tento zázračný instrument ovládat. V tu chvíli se pod vedením naší lektorky Evy Polzerové děly divy a tělo se stalo tím správným nástrojem na vyjádření pohybu.

Rovně sed' a zpřímá hled', takto zjednodušeně zazněly pokyny lektorky. Se správným těžištěm jsme následně našli i správný postoj, naučili se správně sedět i stát. Škoda jen, že ta chůze byla pro nás tolik náročná. Tělo tedy dostalo i ten správný tvar. Teď jen začít hrát.

Vývoj našich hereckých projevů podle pokynů byl postupný. Zaměřili jsme se na správnou mimiku a napětí těla v postoji, respektive v posedu na židli. Poté jsme vyjadřovali vzájemný vztah, opustili jsme židli a dopracovali se až k živým obrazům se slovními projevy i bez nich.

Program byl tedy nabytý. Každý měl možnost využít své fantazie a mnohému se naučit. Atmosféra vládla výborná a lektorka byla mile překvapená naší vstřícností a ochotou zkoušet, hrát si a tvořit. No kdo ví, možná to dotáhneme až na Broadway.

Lenka Damaškovičová

Dramaturgický workshop...

-Ahoj.Dobrý den... -L-M-J-B-V-H-K-Těší mě-
-Dá si někdo kávu nebo čaj? Jo, já, ano-
-Dramaturgie je nevděčná práce-
-Dramaturg: Co-
-Režisér:JAK-
-Luděk miluje-
-Přestávka 36 sekund-
-Jan se zubí-
-Děti moje-
-Ž jako žánr-
-Odchod usměvavých a spokojených-
-konec-

-K-

VRAŤME SE O NĚCO NAZPĚT – PÍŠE SE 5.11.2009: **Happening aneb Na cestě...k ženám i mužům s propagačními letáky**

Uspořádat happening na konci podzimu není zrovna jednoduché, a tak nám nezbylo než doufat v to, že nás zahřeje alespoň pocit, že to vše neděláme zbytečně, a že oslovení lidé skutečně přijdou na „náš“ festival.

Propagačních letáků jsme měli spoustu, sešlo se nás ze všech ročníků Kulturní dramaturgie poměrně dost - pro začátek celkem slibné. Všichni jsme byli sladění v duchu červených festivalových plakátů, kterými jsme ozdobili i svá záda. Vybaveni červenými kostýmy a různými bláznivými doplňky jsme se shromáždili před univerzitou, abychom tak počali anabázi městem.

A pak to všechno začalo...Semkli jsme se v jakýsi červený patvar a putovali jsme Ostrožnou ulicí na Horní náměstí a dále pak všude, kde se zrovna vyskytovalo 10 a více lidí. Myslím, že není nutno psát, že nejvíce lidí v tu dobu stálo na „horňáku“ u stánku se svařákem ☺. Programy jsme rozdávali skutečně všem kolemjdoucím. Nikdo z nás totiž nedokázal spolehlivě určit, kdo by mohl být divadelním nadšencem a naopak. Při lákání potenciálních návštěvníků festivalu jsme se doprovázeli na různé nástroje, především píšťalky. Velkým hudebním přínosem happeningu byla Zuzka, která hrála na pozoun. Dvouhodinové troubení vyrazilo dech nejen jí, ale také jednomu postaršímu kolemjdoucímu pánovi, který jí za zahrání písně „Život je jen náhoda“ daroval 50 korun! A tak jsme i zbohatli. Doufejme, že jsme obohatili také každodenní pouliční život v Opavě a zaujali jsme tak, že o návštěvníky nebude nouze.

Beáta Kaňoková

HLASOVACÍ LISTINA:

V příloze tohoto čísla Cestopisu můžete najít Hlasovací listinu. Festival Na cestě... není soutěžní. V očích diváka však mohou jednotlivé inscenace přeci jen soutěžit. Hlasovací listina proto slouží k zaznamenání Vašich myšlenek a názorů na zhlédnutá představení. Bude jen a jen Vaše a až si vzpomenete na Na cestě...k ženám i mužům, stačí jen do listiny nahlédnout a říct si: „Jojo, to bylo tenkrát, když hrál na festivalu soubor xxx. Jak tak koukám, tak se mi jejich představení moc líbilo...“

NES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE
Čtvrtek 12.11.2009

9:00 – SEDM KULÍ JAKO V SARAJEVU

Theatr Ludem Ostrava

Nejslavnější detektiv všech dob Sherlock Holmes a jeho věrný a oddaný přítel a kronikář doktor Watson přijeli do Čech vyšetřovat dosud nerozluštěný a záhadami opředený případ pouze sedmi ran v těle bezvýznamného moravského pedagoga a didaskala. Kdo a proč prostřelil jeho staré vědátorské tělo jako řešeto? Jaký měl motiv? Co chtěl? Geniální detektiv nasadí svou károvanou bekovku a se svým kulat'oučkým a dobrosrdečným obdivovatelem, který nikdy neví, která právě bije, na to jistě záhy přijdou. O tom není pochyb! Jejich kriminalistické metody a bravurní deduktivní a induktivní postupy a finesy budou moci sledovat i diváci našeho představení. Snad dojde k rozluštění záhady nad záhadami. Držme palce.

Autor: Tomáš Volkmer

Režie: Hana Galetková, Irena Iškíevová

Vstupné 40 Kč; Loutkové divadlo Opava

16:00 – SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

Zahájení s patronem festivalu Petrem Bezručem (hercem Janem Vápeníkem) z inscenace Martina Františáka Bezruč!

16:30 – 3 JSOU 3 – INSCENOVANÉ ČTENÍ 3 AUTOREK

Přeseděla jsem si nohu, LS SVČ Opava

autorky: Barbora Vaculová, Galina Šinkina, Petra Navrátilová

Tento projekt vznikl za přispění grantu divadelní agentury Dilia. Budou pozváni zástupci agentury i samotné autorky textů.

Tři autorky, tři hry, tři naprosto rozličná inscenační pojetí. Stačí se jen zakousnout do trojnásobného zážitku a užívat si souhry vtipu a napětí.

Režie: studenti a studentky třetího ročníku Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo

Vstupné 40 Kč; Loutkové divadlo Opava

20:00 – VERNISÁŽ: COOL POOL

Ansámbl OZ; studenti katedry divadelních, filmových a mediálních studií

Olomouc

Vernisáž: Cool Pool na motivy dramatu Marka Ravenhilla Bazén (Bez vody) je kruté ironická odyssea pro 5+1 (téměř) nepřítomného herce. Drama zpracovává proces, jímž projde komunita mladých umělců poté, co se jedna z jejich členek razantně proslaví výtvarnými artefakty, které bezprostředně souvisejí s úmrtím společného kamaráda na zhoubnou chorobu. Kolotoč neupřímných úsměvů, závidi, a postupně rostoucího pocitu křivdy se pozvolna roztáčí

Režie: Petr Klár

Vstupné 40 Kč; Loutkové divadlo Opava

22:00 – KRÁTKÉ STUDENTSKÉ FILMY A ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Rozborový seminář Pod vedením divadelní teoretičky, herečky a skladatelky Mgr. Jany Cindlerové.

studentský klubu ARMA

CESTOPIIS

Festivalový bulletin č.2, pátek-13.11.2009

Na cestě...k ženám i mužům,
festival nejen studentského divadla, 11.-14.11. 2009

Vor

Je plavidlo sestavené z klád. Slouží k jejich dopravě po proudu řeky, nebo k dopravě jiných nákladů. Je to jeden z nejstarších dopravních prostředků.

Říční vory se často přivazovaly za sebe, takže mnohdy dosahovaly až 300 metrů.

Vory se převazovaly na vazištích. Ke svazování se používaly vořiny, houžve z mladých větví a kmínků změkčených napařováním.

Na výtoních se vytnutím stanoveného podílu dřeva vybírala naturální daň (něco jako mýtné).

Vory se stavěly podle poměrů na příslušné řece a podle velikosti toku.

Námořní vory sloužily k dopravě po moři a podle některých teorií byly využity i při osidlování tichomořských ostrovů.

V současnosti se vory využívají jak k plavbě dřeva po vodě, tak k rekreačním účelům.

Čtvrtek, 13.11.2009

Ve středu večer jsme nocovali někde okolo Býkova-Láryšova. Jak je to možné? Pan Cesták má, pravda, lepší orientační smysl nežli já, ale jako řidič vzducholodě? Co si budeme povídat – už jsem se setkal i s lepšími... Ve středu, kdy jsme se vznášeli nad Loutkovým divadlem a pozorovali daleko-i-skrz-zed'-hledem první den workshopů, zapomenul pan Cesták na našem novém dopravním prostředku zatáhnout ruční brzdu. Takže jsme skončili kdesi u Býkova-Láryšova. Poté, co se nám podařilo vyprostit zdemolovanou vzducholod' z koruny stromu, jsme si ze spadlých větví postavili vor. A měli jsme štěstí - řeka Opava od nás byla vzdálena pouze 10 km. Brzký ranní pochod přes neznámé území byl veselý. Pan Cesták ještě ani nestihl vyčerpát celou zásobu svých vtipů, když jsme dorazili k řece... Následuje cesta na Na cestě... pokus č.2. Víím, vypadá to dramaticky, ale opravdu se nám povedlo dorazit.. Dokonce jsme byli přítomní už v 9:00 na představení Sedm kulí jako v Sarajevu ostravského Theatru Ludem. O tom ale už poreferují jiní...

Mě ještě zbývá zmínit jednu nemilou skutečnost. Vážení přátelé, náš vor jsme nechali na HLÍDANÉM VEŘEJNÉM PARKOVIŠTI a přesto byl ODCIZEN!!!!!! A to jsme zablokovali volant!!! Ó, jak jsou dnešní lapkové vynalézaví...

Jsem zvědav, jakým dopravním prostředkem se zítra budeme vracet do lesů u Býkova-Láryšova pro ztracené brýle pana Cestáka. No... Uvidíme...

Pan Fesťák

SEDM UŠMUDLANÝCH KULÍ...

Před začátkem představení bylo řečeno, že inscenace Sedm kulí jako v Sarajevu souboru Theatr ludem Ostrava je v procesu tvorby. A bylo to znát. K jejímu dotvoření chybí páté a šesté oko, které by ji vyčistilo od nepřesností a častých šumů. Proto sedm ušmudlaných kulí. Herečky byly poměrně přesné, dějová linka držela pohromadě a z jeviště do hlediště proudila velice příjemná energie. Ve chvíli, kdy do tvorby vstoupí třetí osoba - režisér, doladí určité nepřesnosti a inscenace je tak na velmi dobré cestě..ke spokojeným divákům.

Bára H.

ZAHÁJENÍ, ANEB 3 JSOU 3, ANEB 2 JSOU 2

Včera odpoledne se konalo slavnostní zahájení 3. ročníku festivalu nejen studentského divadla s názvem Na cestě... k ženám i mužům. Všichni přítomní chtěli popřát hodně zdaru letošního ročníku a šťastnou „cestu“ těm dalším.

Následovalo premiérové uvedení projektu 3 jsou 3, respektive. „2 jsou 2“, neboť jedna ze tří inscenací bude uskutečněna v sobotním programu festivalu. Za inscenací stojí soubor se specifickým názvem: Přeseděla jsem si nohu. Jedná se o studenty Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo SLU v Opavě Studenti 2. a 3. ročníku obsáhli jak složku dramaturgickou, hereckou, scénografickou i režijní. Na festivalu byly premiérově uvedeny hry Makové koláčky dramatičky ... a Zločiny z vášně od zahraniční autorky Galiny... Obě hry odkrývaly především ženská témata avšak v návaznosti na ta mužská. První inscenace s názvem Makové koláčky v režii... byla hra nejen stínů, vtipů, ale i vypjatých situací. Studentské herecké obsazení působilo opravdově a s lehkostí, kterou umocňovala také hudba. Naopak Zločiny z vášně byly inscenací spíše statickou. Dialogy mezi ostrou vězenkyní, jejím alteregem a křehkou režisérkou vytvářely příjemné napětí. Dvě ženy, tři různé pohledy na život. Na kolik se křehkost vyrovnala s otřelostí drsné Olgy? Měly tyto ženy něco společného? Závěr inscenace nabízí více interpretačních možností. Zločiny byly syrovější než koláčky, ovšem obě hry zapadly do tématu letošního festivalu a nezbývá než se těšit na třetí sobotní inscenaci!

Studentky 1. ročníku Kulturní dramaturgie

JAK SE DEBATUJE O COOL VĚCECH, ANEB ÚTRŽKY ROZHOVORŮ

„Objednej mi kolu!“
„Do pr...“
„...trend...my jsme se snažili...explicitně...“
„ššššššš chrrrrrr...“
„Podej mi to!“
„...jasně...“
„...my se hádáme! To je vtipné!“
„Chachachachacha...“
„My potřebujeme hrdiny...“
„My mluvíme, nic neděláme.“
„Já bych chtěl říct, žééé...pro mě je nejdůležitější, žééé...Teď jsem ztratil myšlenku.“
„...jo přesně tak!“
„...čím větší skupina, tím větší, teda tím menší...“
„Všichni si myslíme, že jsme umělci.“
„...hlablahlahuhnihuhniabla...(nesrozumitelné huhňání)
„...hm, jo!“
(padá sklenička)
„Teď padla další otázka, které nerozumím.“
„...na základě ‚brejnstormingu‘...“
„Ne ‚brejnstormingu‘, ale ‚brajnstormingu‘...posloucháte Arctic Monkeys?“
„...policejní obrys mrtvoly...“
(así minutu trvající velmi intenzivní rušivý zvuk)
„Chachacha hahaha hihih...“
„Ťuk ťuk.“
„Počkej, já se podívám na nálet na Berlín!“
„...kurňa!“
„...mně už opravdu trošku hrabe.“
„Už si to beru potřetí a ještě jsem furt neřekla to, co jsem chtěla říct.“
„No trochu hádka, ale...prásknutí dvěma...“
„Chacha!“
„Mě strašně baví bazén...“
„...už mluvím jen v bazénu!“
„Hihihih...“

Omluvte prosím technické poruchy. Porucha není na Vašem přijímači.
Za rozhovor s Ansámblem OZ děkuje

Beáta Kaňoková

HOVORY NAD ROZLITÝM MLÉKEM

Jakožto jedni z aktérů čtvrtého festivalového programu jsme se v klubu Arma posadili o desáté hodině večerní nad rozlitym mlékem. „Tak jste to tedy viděli. Co vy na to?“ Zpětné reakce se nám dostalo záhy. Hodnotící z řad odborníků k nám hercům byli milosrdní. Mgr. Jana Cindlerová a MgA. Luděk Richter své přínosné rady směřovali tvůrcům a často nabízeli náměty k zamyšlení k jednotlivým inscenacím. Dlouhá a živá debata se strhla k představení Vernisáž: Cool Pool. Cool dramatika může být zkrátka opravdu COOL, ale mnozí nezvyklí by si ji jako šálek čaje v klubu Arma nedali. Můžete ji jediné milovat či nenávidět. Hodina pokročila, oči se klížily, ale stále nás ještě čekala série krátkých studentských filmů.

Film 1. Žena Hanka + muž Honza = pomyslná svatba na mostě / nepříjemný kolemjdoucí Honza + jeho Helena = záměna. Prozrazená láska + ztracený sen = zklamaný muž Honza + rozpustilá žena Hanka ... jdoucí za svým čekajícím přítelem. Její zběsilý návrat + rozpražená náruč = zapomenutý batoh. (režie: Jan Chramosta – Kouzelný most)

Film 2. Krvavá bitva o vítěze v tanci. Tmavé prostředí, kde je jen Hip Hop, starý případ styku s nezletilou, zběsilý tanec, policisté a šťastný konec. (režie: Vojtěch Moravec – The Battle)

Film 3. Voda, kapky, mořská víla, záhada vztahu mezi mužem a ženou – láska. Chvilé rozčarování, chvíle úsměvu, chvíle poetiky. Barvy, střípky, odrazy světla. Symfonie obrazů, světla, zvuků. Lahoda. Klídeček. Úplná pohoda. (režie: Jan Chramosta – Malá pražská víla)
Následovala dlouhá debata s přítomným režisérem Janem Chramostou a hercem hlavní role Ondřejem Pšeničkou o víle, o tričkách, o filmu, o ruších, o iluzi, o jeřábu ...

Lenka Damaškovičová

NES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE
Pátek, 13.11.2009

15:00 – STRAKONICKÝ DUDÁK

Divadlo Point Prostějov

Režie: Aleš Procházka

Tradiční české dílo připravené moderním způsobem. A jak vyplývá z podtitulu: „O naplněném snu“ se opravdu všem postavám sny vyplní. Koneckonců každá pohádka (a pohádkou Strakonický dudák bezesporu je) mívá dobrý konec.

18:00 – PLNÝ KAPSY ŠUTRŮ

Amadis Brno

V malém irském městečku se natáčí další z mnoha amerických velkofilmů. V průběhu filmování se setkávají dva místní „ztracenci“ Charlie Conlon a Jake Quinn, jejichž životy jsou jeden velký průšvih, a proto doufají, že by se mohli zkusit prosadit u filmu a zkusit tak svůj život pozměnit k lepšímu. Na své zoufale neúspěšné cestě za úspěchem se však potkávají s „pěšáky“, kteří sice sami nic nedokázali, ale zato moc dobře vědí, jak se vypořádat s někým, kdo by je mohl připravit o jejich teplé místečko. Ač se jedná o jednu z nejlepších současných komedií, najdeme v „Plných kapsách šutrů“ i mnoho okamžiků k zamyšlení a malé osobní tragédie, které zná snad každý z nás.

Režie a režijní spolupráce: Jitka Bednářová; Klára Havránková

20:30 – STORÁČE

Pumowo Brno

Inscenovaně scénicky čtená noir detektivka doslova nařezaná expresionismem, surrealismem a jinými zajímavými ismy. Jako ve správně komixově laděném příběhu nechybí černý humor, drsná slova, krásné ženy, hodně pití a drahé drogy. Fridrich Himmelmüller je druh detektiva, který si svou kariéru teprve buduje. Děj sleduje jeho nezadržitelný vzestup a pády, které ho občas v jeho progresivním postupu vzhůru přibrzdí. Navštíví místa uvěřitelná, neuvěřitelná, páchnoucí, tlející, obskurní a samozřejmě nezapomene na navoněná zákoutí apartních salónů. Příběh je dělen epizodicky na případy, které našemu hrdinovi nejvíce pomotají nitky života a posunou ho dál k jistému konci...Ale co by to bylo za detektivku, když by čtenář znal pointu...

Režie: Martin Macháček a kolektiv

22:00 – ROZBOROVÝ SEMINÁŘ, pod vedením Mgr. Blanky Fišerové, dramaturgyně a šéfkyně činohry Slezského divadla v Opavě.

CESTOPIIS

Festivalový bulletin č.3, sobota -14.11.2009

Na cestě... k ženám i mužům,
festival nejen studentského divadla, 11.-14.11. 2009

Ponorka

Je plavidlo schopné plout pod vodou a dostat se do velkých hloubek. Jsou ponorky civilní, využívané k vědeckým nebo turistickým účelům a vojenské, vybavené zbraněmi.

Velký pokrok znamenalo pro ponorky zavedení jaderného motoru. Jaderné ponorky jsou schopny si vytvářet kyslík elektrolýzou vody a nemusí se proto tak často vynořovat. To je výhodné a využíváno prakticky jen u vojenských ponorek. Malé ponorky jsou vybavené elektromotory. Ponorky mají v trupu podélné dutiny (vyrovnávací nádrže), které lze naplnit vzduchem nebo vodou. K ponoření je třeba naplnit tyto nádrže vodou.

První plně funkční ponorkou je ponorka *Turtle* sestavená roku 1776 v průběhu války za nezávislost v USA.

První hromadné nasazení ponorek provedlo Německo během 1. světové války. V roce 1918 však muselo v rámci versailleské smlouvy odevzdat všechny funkční ponorky Spojencům. Ve 2. světové válce Německo ponorky opět nasadilo a tím velmi ohrozilo zásobování Velké Británie. Zavedením protiponorkových zbraní a leteckého hlídkování byla jejich hrozba po roce 1943 silně utlumena.

Ponorky využívalo ve válce např. i Velká Británie, SSSR, USA a Japonsko. Nejintenzivněji byly ponorky využívány za Studené války. USA a SSSR vyráběli stále tišší a nenápadnější ponorky. Byli takto schopni se nepozorovaně přiblížit k nepříteli a vypálit jaderné hlavice nesené na palubě.

Tereza Vágnerová

Pátek, 13.11.2009

První představení bylo až od 15:00, měli jsme proto spoustu času, abychom se vrátili do lesů v okolí Býkova-Láryšova. Zapomněl jsem si tam totiž brýle a bez nich bohužel nevidím lautr nic moc. Myslím, že se to panu Festákovi moc nelíbilo, ale rozhodl se, že mě bude doprovázet na cestě na Na cestě,,, tak mu asi nic jiného nezbylo...

*Navíc mám pocit, že to dělal kvůli těm mým dnešním narozeninám, tak to ho šlechtí...Je opravdový kamarád...A nejúžasnější bylo to jeho překvapení pro mě...Děkuju, pane Festáku.
Pan Cesták*

Pátek, 13.11.2009

První představení bylo až od 15:00, měli jsme proto spoustu času, abychom se vrátili do lesů v okolí Býkova-Láryšova. Pan Cesták si tam totiž zapomněl brýle a bez nich nevidí lautr nic!!!!!!!!!!

Nebyl jsem z toho moc nadšený, ale když má ty narozeniny...

Přemýšlel jsem, co mu k nim mám koupit. Byl jsem úplně bezradný. Ale pak jsem si vzpomněl na ten odcizený vor ze včerejška a na zklamání, které mu to způsobilo...

Rozhodl jsem se, že se plácnu přes kapsu a pořídím mu ponorku – bude jen a jen jeho!!!

Stejně jsme se museli do těch zapomenutých končin nějak dopravit...

Teď, když na to myslím, je to úžasný pocit!! Tolik dětské radosti!!!

Dokonce i s časovou rezervou jsme stihli dorazit na Strakonického dudáka!!!

Byl to úžasný den. Teď už pan Cesták spokojeně spí. Ponorku má pro jistotu schovanou pod polštářem a řetězem připoutanou k zápěstí. Zítřejší (sobotní) a poslední festivalový den si pořádně užijeme!!!

A pak, až pojedeme domů, pojedeme jako páni ponorkou. A lidé z okolních vesnic na nás budou volat: „Odkud jedete?“

A my řekneme: „Jsme na cestě z festivalu Na cestě“

Tak zase za rok!!!!

Pan Festák

STRAKONICKÝ DUDÁK A VÍLY KULISAČKY:

Zelené malované krajinky, víly kulisačky a královna víla transvestita, která se stala kvalitním průvodcem děje a občas i hybatelem, rozehrály netypickou verzi Strakonického dudáka. Ve hře jsme skákali ze světa pohádek do světa současného jako z kamínku na kamínek přes rozbourěnou řeku. Nikdy jsme si nemohli být úplně jistí, jestli nás vír řeky strhne pod hladinu či ne. Hranice vtipu (př. moderní diskotéka na tureckém dvoře), který je divák ochoten a schopen unést, se pohybovala na tenkých okrajích. Naštěstí je však nikdy nepřekročila. Oscilace mezi čistě pojatou pohádkou a rázně vloženými moderními prvky a občasná málo srozumitelná výslovnost herců způsobila právě tyto záchvěvy na řece.

Naopak velmi kladně na mě zapůsobily mladinké víly-kulisačky, které příjemně a zábavně provedli všechny přeměny na jevišti natěsnané, komplexní a funkční scénografie. Ohromila mě právě propracovanost scénografie a kostýmů, které byly mnohdy vynalézavé, vtipné, vznešené i zcela vycházející z Tylovy hry.

Divadlo Point Prostějov nám podle anotace nachystalo „tradiční české dílo připravené moderním způsobem“, jak se uvádí v oficiálních anotacích. Pohádka spíše určená dospělým divákům bavila a diváci jen netrpělivě očekávali s jakými vymoženostmi na nás tvůrci v dalším okamžiku přijdou.

Lenka Damaškovičová

VE DVOU SE TO LÉPE TÁHNE...

A tak jsme po vzoru dvou hlavních a vlastně jedných protagonistů hry Plný kapsy šutrů spojily síly a pustily se do reflexe.

Takže REC-PRC:

Zajímavostí inscenace bylo, že 2 herci vytvořili celkem 12 různých jevištních postav. Rychlost, s jakou dokázali přepnout například z božské Caroline do lehce natvrdlého bodyguarda Jocka, nám vyrazila dech, protože jako herci-amatéri si uvědomujeme, jak je to mnohdy složité.

Velmi nás zaujalo také to, že příběh neměl jenom komickou rovinu, ale pod povrchem se ukrývala jasně čitelná tragika. Takhle dimenze dala divákovi možnost přemýšlet a více ho tak zasáhnout.

Na závěr jasné „UTLIMÁTUM“: Jo! ☺

Beáta K.+Pája K.

INSCENOVANÉ STORÁČE (SÓLO PRO STOLY, LAMPIČKY A ČTYŘI HERCE)

Inscenovaně scénicky čtená detektivka, hlásá program. (Jsem zvědavá, co mě čeká.)

Scénografie je přesná. (Líbí se mi.)

Na scéně stojí dva stoly s lampičkami, za nimi visí plátno. (Čekám, co budou promítat.)

Dvě herečky a dva herci nastupují na scénu, sedají za stoly a začínají číst. („1. obraz...“)

Rozehrávají před námi sérii detektivních příběhů, propojených detektivem Fridrichem Himmelmüllerem. (Proč je ten jeden herec mimo ostatní?)

Představení občas působí spíš jako rozhlasová hra. (Vůbec mi to nevadí.)

Divák má prostor pro vlastní fantazii. (Obrazy v mé hlavě jsou přesné.)

Pomáhá projekce, která zobrazuje prostředí, či momentální situaci. (Už vím, co se promítá a líbí se mi to.)

V závěru, se příběh zhuští a zrychlí. (Vůbec nestíhám.)

Je těžší se v příběhu zorientovat. (Už nevím, kdo je kdo.)

Tři herci velmi pěkně hrají mnoho postav prakticky jen pomocí výrazu v hlase a ve tváři. (Jsou fakt přesní!)

Čtvrtý herec – detektiv Himmelmüller – působí dobře v kontrastu k ostatním postavám. (Působí daleko civilněji.)

Divák má velmi rychle jasno v tom, že detektiv, sedící u jiného stolu bude procházet celým příběhem jako propojující postava. (Rozeznávám to po konci prvního „Storáče“.)

Herečky, přestože údajně v premiéře, podávají velmi přesvědčivý výkon. (To je fakt jejich premiéra????!!!! Jsou super!)

Po představení jdou všichni do klubu Arma a rozebírají mimo jiné i tuto inscenaci. (Poslouchám, nestíhám se aktivně zapojovat, přemýšlím o své recenzi.)

POD DOJMEM TOHO, CO JSEM PŘÁVĚ SLYŠELA, SEDÁM K POČÍTAČI A PÍŠU. (VÝSLEDEK JSTE SI PŘÁVĚ DOČETLI.)

-tv-

TI, JEJICHŽ JMÉNO SE NEPÍŠE...

O koho se jedná? K čemu a ke komu nadpis odkazuje? Zní jako „titul“ černokněžníka z Harryho Pottera – Ten, jehož jméno nesmíme vyslovit. Je Na cestě...k ženám i mužům něco magického? Někdo magický? A proč se jejich jméno nepíše? Zajímavá otázka. Třeba když se někdo pokouší napsat jejich jméno, psací potřeba ho kousne do ruky! Anebo jména sama od sebe z papíru ihned po napsání zmizí... To zní opravdu jako záhada, případ pro zkušeného detektiva, ještě že tu jednoho máme...“Cože? Spí? Já to ale potřebuju vyřešit!!! Jaké prkotiny? Jak řešit sama?...No dobře!!!

Vydávám se po stopách TĚCH, JEJICHŽ JMÉNO SE NEPÍŠE...Hned první stopa mě zavedla na Sedm kulí jako v Sarajevu, ale počkat! Něco mi tu nesedí – něco není úplně... Další stopa – Slavnostní zahájení. Ano, tak tady už to je úplně. A s každým představením je stopa jasnější a jasnější. A není to žádná magie ve stylu Harryho Pottera. Chcete znát výsledek mého pátrání? Chcete vědět kdo jsou TI, JEJICHŽ JMÉNO SE NEPÍŠE? Hanka Baroňová (alias Bára Hanroňová) a David Ondrašík (alias Ondra Davišík). Jsou ti, jejichž jméno se nepíše, protože se o nich do teď nepsalo – teď už je jejich jméno napsáno takže jsou veškeré možné kletby zrušeny. Bára s Ondrou jsou moderátorská dvojice festivalu. S vtípem a nejednotvárností vstupují do každého moderátorského výstupu. Po „serióznějším“ slavnostním zahájení začali tahat z rukávu nápady. A jaké... „Ondro, co kdybychom...“ „Jasně Báro...“ „Hani, teď mě tak napadlo...“ Jóóó, to je dobrý Davide...“ Svého úkolu se zhostili s vervou, energií a hlavně vtípem a za to klobouk (ne kouzelnický) dolů. Děkujeme...

Zuzana Patrácová (alias pan Cest'ák, pan Fest'ák)

NES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE...DNES UVIDÍTE
Sobota, 14. 11. 2009

11:00 – KRVAVÉ KOLENO

Tate iymni, Praha

Loutkový hororově laděný příběh s mile ponurou atmosférou a možná i poučením na téma známé dětské hry na Krvavé koleno. Pro diváky od 10 let!

Autor: kolektiv

Režie: Vladimír Veselý

15:00 – ODPOLEDNÍ ZÁKUSEK PLNÝ PIKANTNÍCH PŘEKVAPENÍ

Zvítězí herec nebo loutka? Hudba nebo ticho? Proč nepozvat všechno! Jste napjatí? Čekáte nečekaný zvrat? Dočkáte se! KVALITA ZARUČENA!

19:00 – ŠŤASTNÁ UDÁLOST

Divadlo bez střechy

Text předvedený Divadlem bez střechy byl napsán v roce 1971, nicméně jeho poslání se jeví jako aktuální i v současnosti, ať už jej chápeme jako politickou grotesku zobrazující diktátorskou povahu moci nebo zda nás oslovuje jako tragikomedie z rodiny, v níž hoří mezigenerační boj...

Režie: Tomáš Dorazil ml. Vstupné 40 Kč; Loutkové divadlo Opava

STUDENTSKÝ KLUB ARMA UVÁDÍ:

21: 27 - MAGORŮV SBOR

Naboso Boskovice

Magorovy labutí písně

Což nutně když se básník dusí /exodus nastat musí?/ Labuť divný pták zpívá umírajíc /přece stejně krásně z naší strany hranic

Režie: Tomáš Trumpeš

22: 07 ROZBOROVÝ SEMINÁŘ, pod vedením dramaturgyně a režisérky MgA. Hany Galetkové

00:00 – MALÉ HUDEBNÍ PŘEKVAPENÍ

